

SLOVENSKI NAROD.

Telefon št. 34.

Pa je pisal sestri domu, ki je bila ena
žena s trgovcem in le-ta mu je pisala:

je ipak računati z velikonemškimi aspiracijami in — vspehi. Zakaj boljše je, nasprotnika precenjevati, nego podcenjevati; previden borilec mora na vse pripravljen biti.

A. P. Regelj.

V Ljubljani, 28. avgusta.

O položaju.

Načelnik katoliške narodne stranke, posl. dr. Kathrein je poročal svojim volilcem ter dejal, da državni zbor nima več življenske moči, da pa jo zopet dobi, ako se sporazumejo Čehi in Nemci. Katoliška narodna stranka je stremila vedno za tem sporazumljenjem, kajti mir v notranjem državi je največja sreča. Enakopravnost narodov ne sme biti mehanična in šablonsko prirežana, ampak se mora določiti po kulturnem, političnem in narodnem razvoju. Vlada nima važnejše naloge, kakor da doseže pot sporazumljenja. Pri tem jo bode Kathreinova stranka krepko podpirala. Brez sporazumljenja pa je redno poslovanje državnega zbora izključeno. Naj bi se zjedini elementi, katerim je kaj na obznanju države! Kdor je proti § 14 in za to, da se skliče drž. zbor, mora skrbeti, da bo mogel državni zbor tudi poslovati ter mora zagraditi obstrukcijo pobijati. „N. Fr. Presse“ javlja, da se vrše po iniciativi posl. dr. Bareutherja glede obstrukcije razgovori med opozicijalci ter da se posvetujejo tudi, kako bi onemogočili volitev delegacij, ako bi jih skušala desnica dognati izven državnega zbora.

Izjemno stanje za Sev. Češko.

V „Information“ pišejo iz Prage, da se pogovarjajo ministri o tem, bi li ne kazalo proglasiti za Sev. Češko izjemno stanje. Baje se to že v kratkem zgodi. Za Graslice je hotel Thun proglasiti izjemno stanje takoj po znanih protidinastičnih in protivladnih izgredivih. Neki vplivi, ki pa se odtežajo javni kontroli, pa silijo baje Thuna, naj proglasi izjemno stanje tudi v mirnih čeških okrajih in sicer v dokaz, da je vlada objektivna. „Information“ svari Thuna pred tako objektivnostjo, ki tepe nedolžne in lojalne Čeha za krivdo blaznih nacionalcev. Taka objektivnost bi mogla Čeha silno razžaliti in razburiti! Proti razširjenju izjemnega stanja so baje minister Dipauli, minister Kaizl in namestnik Coudenhove, ki pride kmalu na Dunaj za vselej. Vlada se boji izgrediv v Pragi in je za ta slučaj že vse ukrenila.

Afera Dreyfus.

Stotnik Freystaetter, bivši člen vojnega sodišča, ki je obsodilo l. 1894. Dreyfusa, je izpovedal kot priča, da je vplival na sodnike podpolkovnik Henry s svojim prepričevalnim nastopom proti Dreyfusu in s svojimi dokumenti, ki so se pa poslej izkazali kot ponarejeni. Freystaetter je povedal, da je bil obsojen Dreyfus na podlagi sleparske brzojavke, pod katero je bil podpisan italijanski vojaški atašé Panizzardi. Ta brzojavka se glasi: „Dreyfus aretiran.“

platna tako lepega in tankega, da bi se mu bilo srce smejalo, če bi se ne bil tako prebito malo razumel na take stvari. In Reza, ki je hodila pometat šolo in pospravljat njegovo stanovanje, mu je obljubila, da pošlje najboljšo šiviljo, kar jih je na okrog.

Tako je torej prišla Metka, in Mirko Hvala je bil uverjen, da mu napravi in sešije vse najbolj precizno in fino, ker je že nje postava kazala neko posebno inteligenco in eleganco, dasiravno je bila prav tako oblečena, kakor vsa druga vaška dekleta.

Čudno se mu je zdelo, da je prej še ni nikdar opazal, in ko je vprašal svoj fakotum, staro Rezo, je li ta Metka morda šele pred nedavnim časom prišla v vas, povedala mu je le-ta, da stanuje Metka že od nekdanj tam zadaj za vasjo v mali bajtici na samem in da prav nikdar ne gre nikamor z doma, kakor v nedeljo v cerkev.

No, naključilo se je potem, da je tisti teden in še pozneje je hodil gospod učitelj samo po poti za vasjo v gozd na sprehod in če se je gredoč ostavil pred oknom, obznanjenim z velikim rožmarinom in lepimi klinčki, pred oknom, za katerim je neumorno drdral šivalni stroj, tudi ni nič tacega. Da se je lepa Metka včasih nagnila skozi okno in gospodu učitelju zaradi njegovih prosečnih modrih oči dala kak šopek, je bilo seveda tudi popolnoma v redu. Saj je šivala zanj in je imel pravico poprašati, kako delo napreduje.

(Dalje prih.)

Emisar opozorjen. Varnostne odredbe ukrenil. To brzojavko je odposlal du Paty de Clam ali pa Henry. Panizzardi pa je izjavil, da ni nikdar nikomur tako brzojavil. Bivši vojni minister Mercier se je torej kot priča lagal, ko je rekel, da so sodili Dreyfusa le na podlagi bordereaua, katerega pa je pisal Esterhazy. Izjava Freystaetterja vzbuja silno senzacijo. Labori je zahteval, naj se preišče zdravje bolnega du Paty de Clama z uradnimi zdravniki, ker du Paty bi bil gotovo najzanimivejša priča.

„Fort Chabrol“ v Parizu.

Smešni antisemitski puntar fln de ciècle, Guérin, je še vedno zaprt v svoji hiši in pariški policijisti ga proklinjajo, ker ga morajo že toliko časa noč in dan stražiti. V soboto je izobesil Guérin črno zastavo. Veliko razburjenje se je polotilo Guérinovih somišljenikov zunaj hiše. Nekateri so trdili, da je umrl bolni antisemit Chanteloup, drugi pa, da so se Guérin in vsi z njim zaprti antisemiti umorili. Poslali so v hišo nekega župnika, a ta je zaman trkal in zvonil. V hiši je ostalo vse mrtvo. Razburjenost je zato seveda še bolj naraščala. Guérinov brat, ki je bil med gledalci, je od samega obupa kar divjal. Ko pa je prišla Chanteloupova mati, je Guérin sam odprl vrata. Za eno uro se je vrnila ter povedala, da njen sin še ni umrl in da mora v bolnico. Guérinovi somišljeniki trpe lakoto. Ker je Guérin streljal na policijo, je obtožen tudi radi poskušenege uboja.

Filipine Angležem?

Neki londonski list je prinesel iz peresa angleškega pomorskega častnika poročilo, da je položaj na Filipinih za Američane skrajno neugoden, in da se ne morejo nadejati nobenega velikega vspeha, če tudi bi nadaljevali vojno še nekaj časa. Zato so začeli Američani v Manili premišljati o tem, da bi prepustili Filipine Angležem. Večja deputacija ameriških trgovcev v Manili je odpotovala v Washington, da začne delovati za to misel. Američani bi dobili od Angležev seveda odškodnino.

Dopisi.

Z Notranjskega, 26. avgusta. „Napadi na učiteljstvo v klerikalnih listih, posebno pa še v konsumnih društvih dovelo je naše še neizobraženo ljudstvo do surovih napadov na posamezne učiteljske osebe. Učitelji so tem neizobražencem pravi pravcati hudiči, katere je treba na vsak način uničiti. Trobilo slovenskih dihurjev piše v svoji št. 16. z dne 17. avgusta t. l.: Zlasti o šoli je treba ljudstvo natanko poučiti, zakaj tisti, ki jo plačuje, mora tudi vedeti, kakšno je to, kar plačuje. V Avstriji vedno očitneje in brezobzirneje nastopajo učitelji proti duhovščini in se oklepajo protikrščanskih strank. Pri nas o duhovnikih v „Narodu“ ravno učitelji najgrše stvari pišejo — seveda brez podpisa. Navadno se okoli kakega mladega učitelja zbero najslabši ljudje cele fare in on jih vodi potem v boju proti duhovščini, naroča jim brezverske časopise in pijančuje z njimi. To je, žal, vedno pogostneje. A še bolj žalostno je, da to ravnanje izvira iz njihove vzgoje; oni, ki jih vodijo, potrjujejo jih v tem delovanju.

Res je Dittes mnogo učiteljev izpridil, ki delajo sedaj v njegovem smislu. Večnoma so pristaši socialne demokracije in nemških nacionalcev. Njihovi listi podlo pišejo zoper vero. Pravijo, da je v brezverski nemško-avstrijski učiteljski zvezi 14.000 učiteljev. Vsak med njimi je neizprosen sovražnik svojega župnika. Zmenjeni so med seboj, da delajo duhovščini povsod ovire in širijo slabe časopise po gostilnah. Sedaj jim je na čelu Jesen, ki je privrženec Pruskega in je sedaj učitelj na neki zasebni protestantski šoli na Dunaju. Ta mož je urednik nemško-avstrijskega učiteljskega lista, iz katerega slovenski „Učiteljski Tovariš“ zajema svojo politično in versko modrost. Veliko člankov, in sicer med njimi najslabji, so prestavljeni v glasilo slovenskih učiteljev iz tega lista. Vedno zahteva povišanje plače učiteljem in pravi, da naj učitelji vedno pristopijo le k tisti stranki, ki jim hoče plačo zvišati itd. Ako tako šušmarjenje bere priprosta kmet, priprosta kmetica in njihovi šolo obiskujoči otroci, kako naj potem spoštujemo učiteljski stan. — Naši nasprotniki

nikakor ne pomislijo, da s tacim neprestanim šuntanjem slaboplačanemu učiteljsstvu bridke ure delajo, a da pride dan plačila, ko se ost obrne proti hujskačem samim, in vsa burja razlila se bo nekoč na njihove masiljene glave in njihove črne duše.

Pomislite vendar, vi premastno plačo imajoči duhovi, da učitelj-trpin mora državi dajati trojni davek in da pri svoji pičli plači nikakor ne more toliko vina popiti in pečen in piščancev pojesti, kakor vi z vašimi polnimi žakli denarja.

Ako se učitelj poteguje za zboljšanje svojega revnega stanu, kdo izmed poštenih ljudi mu bo to zameril? Ali morda učitelj v šoli za svoje trudapolno mučno delo ne zasluži desetkrat večje plače kakor kak duhovnik, kateri v pol uri svojo vsakdanjo dvakrat, trikrat plačano službo izvrši, potem se pa pri dobrih jedilih in rujnem vincu med lepimi devicami s petjem in godbo kratkočasi? —

Dajte nam, vi maziljenci, svoje dohodke, mi učitelji vam radi odstopimo svoje. Mi privoščimo vsacemu delavcu primerno plačo, a tudi za se to zahtevamo. Plača naj se odmeri po delu, a ne po trebuhu. Država je plačo svojim slugam odmerila 22. t. m. tako, da so sedaj lahko zadovoljni, ker bodo vlekli večjo plačo kakor mi učitelji, izobraževalci mladine in naroda. Naša starostna doklada je 40 gld., njihova 50 gld., vrh tega 20 do 50 % svoje plače aktivitetne doklade, katere nam učiteljem nikakor dati nočejo. Torej ne slepite naroda, marveč govorite odkrito resnico in ne zavajajte drugim stanovom krvavo in pošteno zaslužno plačo. Ako se vam dobro godi, zakaj se ne bi tudi drugim trpinom, ker ljudje smo vsi in potrebujemo za življenje jednaka sredstva.

Vi ste navadno lahkoživci, mi večidel le trpini. Mi skrbimo za se, za svojo ženo in otroke, torej tudi za deželo in državo, a vi skrbite za svoje trebuh in rudeča lica; več vas je, ki ste podobni trotom v čebelnem panju, ki nič ne delajo, pa vendar dobro živijo.

Izderite najprej bruno iz svojega očesa, potem šele iščite pezdur v očesu svojega bližnjega. Tu udrihate po nas in nas sramotite, tam zopet vabite nas v vaše kletke, slabotne učiteljice k nunam, a grešne učitelje v semenišče. A kdo je tak slepec, da bo zapravljaj denar, vozil se z dežele v Ljubljano, a doma pustil stradati svojo družino? Vaš vojskovodja naj bi s povabilom k tem po vaši misli za učiteljstvo prepotrebnim brumnim vajam priložil tudi vsaj petdesetak za pot in hrano.

Kaj misli knezoškof ljubljanski, da mi učitelji, kateri moramo o počitnicah k vojaškimi vajam, le o božji besedi živimo; ali on ne ve, da tudi nam diše cvrti piščanci in rujno vince, ki ga v farovžih točijo in srkajo? Stavili ste nam pred leti pons asinorum, ali zmotili ste se, in ako je božja volja, splaval bo vaš up po vodi, in mislimo, da bo malo oslov in oslic na vaš most šlo. Može, ki so v mladosti trpeli in še dandanes trpe, se nikdar ne bodo pustili vpreči v farovski jarem, in nikoli se ne bodo pustili bičati s farovskim bičem. Duh svobode prevel je naše duše in raje umreti častno, kakor udati se v sramotno tlačanstvo. Dixi et salvavi animam meam!

„Sokolov“ izlet na Vrhniko.

Na prijazni Vrhniki je bilo včeraj živahno, in je vrvilo veselo narodno življenje kakor morda še nikdar, ali vsaj redkokdaj. To je storila nova železnica, s katere posebnim vlakom je včeraj popeljal „Sokol“ že zjutraj blizu 200 členov in drugih izletnikov. Niti tradicionalno vreme pri Sokolskih izletih nam ni nagajalo ta pot. Vožnja po že popisani progi je zanimala vse izletnike. Na vrhniškem kolodvoru čakalo je izletnike zastopstvo občine z gosp. županom Jelovškom na čelu, odbor čitalnice z g. dr. Maroltom na čelu, domača društva: čitalnica z zastavo, strojarska združba z zastavo, domača gasilna društva, borovniško bratno društvo z zastavo, deputacija „Sokola“ iz Postojine, postojinska godba in množica naroda. Imenom občine je pozdravil „Sokola“ in izletnike g. župan Jelovšek s toplimi besedami, istotako imenom narodnih društev čitalniški predsednik, dr. Marolt „Sokola“ in „Ljubljano“ ter vse

izletnike. Odgovoril je starosta „Sokola“, dr. Tavčar, povdarjajoč, da je „Sokol“ rad pohitel na vedno narodno Vrhniko, ko mu je nova železnica ponudila ugodno priliko.

Vsa Vrhnika bila je v praznični opravi, trobojnice in druge zastave so vihrale raz vse hiše, in od kolodvora do trga so bili postavljeni ob cesti mlaji z zastavami, katere je oskrbelo županstvo. Raz grič sv. Trojice pa so topiči grmeli ves čas v pozdrav. S postojinsko godbo na čelu so korakala vsa društva s peterimi zastavami do čitalnice, kjer je čakal damski odbor. Sprav krepkimi in navdušenimi besedami je nagovorila „Sokola“ in vse izletnike mlada, dražestna hčerka g. poslanca Lenarčiča, ter izročila „Sokolu“, „Ljubljani“ in postojinskemu „Sokolu“ vsakemu lovorov venec s trobojnim trakom. Zahvalil je ljubeznive vrhniške dame, ki so izletnike obsipale s šopki, starosta dr. Tavčar.

Na Močilniku, v romantičnem, z zastavami okrašenem dolu, kjer izvira Ljubljana, čakalo je izletnike prijetno presenečenje. Odbor vrhniških dam, na čelu mu gospé Lenarčičeva in dr. Maroltova, je pogostil vse izletnike pri izbornem bufetu in pričaral iz vode praznih skaln penče se pivo in rujno vince ter izvršil prava svetopisemska čudeža, kakor je povdarjal odb. Sokola Jos. Nollu, ki se je imenom vseh izletnikov zahvalil. Bil je res prijeten utis, ki ga je na vse izletnike naredila ta nepričakovana točka izletnega programa, katero so s tako ljubeznivostjo improvizirale vrle vrhniške dame.

Opoldne so se vrnila vsa društva v trg, kjer je bil obed pri Jurci, v čitalnici in po drugih gostilnah. Prihajalo je vedno več izletnikov, kolesarjev in kolesaric klubov „Ilirija“, „Slavec“ in drugih, popoldanski vlak pa je pripeljal zopet lepo število Ljubljancev; povsod jih je bilo vse polno.

Ob 1/4. uri začela se je javna telovadba „Sokola“, pri kateri je nastopilo v prostih vajah okoli 30 členov, na orodji pa so telovadili tri vrste (na bradljah, konji in drogu). Mnogobrojno občinstvo, mej katerim je bilo tudi prostega naroda, je z živahnim zanimanjem zasledovalo telovadbo ter izražalo svojo zadovoljnost s prav krepkimi „Živio“ in „Na zdar“-klici. Recimo moramo, da se je telovadilo v obče prav dobro pod vodstvom vaditeljev, br. Terglava in Boltavzerja, ki sta, posebno prvi, s svojo neumorno in žilavo vztrajno delavnostjo preprečila pretečo stagnacijo društvenega telovadskega življenja, ter omogočila, da je Sokol včeraj častno dokazal, da goji telovadbo jako marljivo in krepko, kolikor mu to pripuščajo sedanje razmere. Proste vaje so se izvajale prav točno in eksaktno, na orodjih pa smo občudovali marsikatero vrlo izvedeno vajo posamnih telovadcev. Postojinska godba je prav dobro spremljevala proste vaje in one na orodjih, ki so se izvršile s slikovito skupino na bradljah.

Po telovadbi je bil koncert pevskega društva „Ljubljane“ in postojinske godbe, ki je ves dan svirala prav neumorno in izorno in zasluži, da jo specialno pohvalimo in priporočimo vsem narodnim društvom. Poleg telovadbe so bili najvažnejši deli popoldanskega programa govori. Posl. gosp. Lenarčič, ki se je navlašč vrnil z daljšega potovanja po jugoslovanskih pokrajinah, je nazdravil „Sokolu“, izrekajoč nado, da ta dan utegne iz že obstoječega telovadnega kluba na Vrhniki roditi „vrhniškega Sokola“. Posl. dr. Tavčar je kot starosta „Sokola“ nazdravil vrlim rodoljubnim vrhniškim damam, ki so se pokazale tako odločne in neomahljivo narodne. Starosta postojinskega „Sokola“, ki je poslal deputacijo, dr. Treo, je z ognjevito krepkimi besedami nazdravljaj narodni odločnosti in sokolski ideji, katero naj bi posebno gojila naša akademična mladina in naše učiteljstvo. Boriti se nam je treba z dejanji, ne pa s frazami proti hajlanju nasprotnikov. „Vrhniški Sokol“ naj skoro pomnoži število sokolskih narodnih postojank, zato mu zakliče krepke: „Na zdar!“ Končal je vrsto govorov podstarosta „Sokola“ dr. Kušar, ki je čvrsto povdarjal potrebo bratni dom proti nemškimi Valjunom, ki so začeli divjati v najnovejšem času, kakor nam kažejo dogodbe zadnjih dni in sprejem čeških bratov. Vsi govori so bili navdušeno sprejeti.

Na improviziranem plesalnem odru se je od 6. ure naprej do odhoda veselo vrtila mladina, in tudi po drugih gostilnah je bilo

veselo življenje, posebno na Vrdu pri Žitiku, kjer je bil kolesarski klub „Slavec“ in se je prepevalo in govorilo več zdravic. Popoludne pa je več izletnikov imelo priliko v znani rodoljubni hiši uživati gostoljubnost pri slastnih rakah in izborni kapljici.

Le prehitro je prišla ura ločitve. Ko je odkorakal zvečer „Sokol“ z vsemi društvi, ki so ga spremljala do kolodvora, je bila vsa Vrhnika na nogah. Navdušeno je povsod pozdravljal narod z gromovitimi „Živio“-in „Na zdar!“-klici vračajoče se izletnike, posebno pa „Sokola“. Pred odhodom je podstarosta dr. Kušar navdušeno pozdravil narodna društva. Dame so se potrudile do zadnjega trenutka pozdravljati „Sokole“, in mej zvoki godbe in „Živio“-in „Na zdar“-klicev množice je odpiskal vlak, iz katerega so vihrali robci v slovo. Od vseh strani so odmevali klici: „Da se skoro zopet vidimo!“

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. avgusta.

— **Gospod dr. Ferjančič** nas prosi konstatovati, da on ni prosil za mesto predsednika ces. kr. okrožnega sodišča v Celju, in da je toraj brez podlage vse, kar se o njem govori in piše z ozirom na to mesto.

— **Knezoškof in uradništvo.** Iz litijskega okraja se nam piše: Premilostni gospod knezoškof je minoli teden obiskal naš kraj in je imel na Savi pridigo, katere je bila v mnogih ozirih jako značilna. Gospod knezoškof je govoril tudi o katoliški gimnaziji, katero snuje, ter je utemeljeval potrebo tega zavoda z najrazličnejšimi argumenti. Mej drugimi je igral važno ulogo tudi argument, da treba drugačnega uradništva. Gospod knezoškof morda svojih besed ni dobro premislil, saj je govoril sila strastno in se očitno ni bil pripravil na to prepoved, ali v zvezi temu moramo odločno protestovati proti tako vse-skozi neopravičenemu, sovražnemu, upravičujočemu slikanju vsega uradniškega stanu, kakršno se je zdelo umestno gospodu knezoškofu.

— **Sodne razmere na Štajerskem.** Iz Celja se nam piše: Predsednik našemu okrožnemu sodišču bi torej imel postati, sedanjí svetnik graškega nadsodišča, dr. Emanuel Eminger! Mi tukaj tega ne verjamemo, ker sodniški predsednik vendar ni samo zato, da „se postavlja, se štuli in drza“ okolo plemenitih dam, ne dela pa skoro nič, kakor naš lepi Emanuel kot bivši prvostopni svetnik tukaj. Skrajni čas je, da dobimo predsednika, ki bode skrbel za strog red, za točno delo, in ki bode tudi znal slovensko popolnoma, ne tako ko maziljeni Emanuel, katerega slovenščina se prav težko razume. Imamo že tudi več ko preveč na ženskem vodstvu naše gimnazije, v okrožnem sodišču naj veleva mož, ne spodnje krilo, ki ima na svojej pisalnici ovenčani sliki Wolfa in Schönererja, „die Stützen der Deutschen!“ Emanuel naj se le postavlja v Gradcu ali kjer hoče, za Celje ni. Sem pa tudi ne sodi nobeden živin predsednik z ženo drugega moža. Zадnje imenovanje adjunktov za okrajni sodišči v Celji in v Ptuiju je slovenske kroge čez vse razvnelo. V Celje pride takoj na prvo svoje mesto kot adjunkt, dr. Karl Rogožinski, mož nemško-nacionalnega mišljenja in neznajoč slovenskega jezika, v Ptuj dr. Doležell, ki tudi ne zna slovensko, oba menda učenca v zloglasnem Gleispach-Tomšičevem kurzu. Slovenske starejše sodnike s popolno kvalifikacijo porivajo po dolenskih in gorskih kotih, v mesta in boljše trge pa pošiljajo materine sinčke. To bi naj bila enakopravnost? Zdi se skoraj, kakor da bi hoteli slovenske kandidate od sodništva odstrašiti, pa ne bodejte jih! Narodna dolžnost juristov je, vstopiti v državno službo, da ne bodo imeli izgovora, da so prisiljeni nastavití ljudi, ki se slovenščine uče samo za kompetenco. In naše ljudstvo se mora poučiti da ne bo šele po končanih razpravah, ampak že pred in med njimi pritoževalo se, ako sodni in drugi uradniki ne znajo in ne pišejo slovensko. Ptujsko okrajno sodišče nima zdaj nobenega sodnika, ki bi znal slovensko gladko in razumno „golčati“.

— **Iz Celja se nam piše:** Na glavnem trgu v Celji poleg mestne hiše se blešči daleč vidni napis: Eisenhandlung Johann

Radakovits (vič.) Stari, že zamrli Radakovič je bil po rojstvu Hrvat in ni bil toliko večš nemškemu jeziku, da bi pravilen stavek v le-tem tujem mu jeziku zamogel izustiti. No, njegov nadobudni sinko in sedanji imetnik trdke je že nemški nacionalc najhujše vrste. V lokalih njegove trgovine so se kovali zarotniški načrti, kako bi te Slovence in Čehe „züchtigali“. Svoji blagajničarki je zagrozil, da jo nemu doma spodi iz hiše, ako pojde samo gledat češko-slovensko slavnost v „Narodni dom“. Gospodična pa mu je dala edino pravilni odgovor s tem, da je sama od sebe takoj zapustila nehvaležno službo. Njegovi uslužbenci renegatskega mišljenja so bili vedno v prvih vrstah, kjer se je čakalo na kakega — dvajset proti enemu — Slovenca „um ihn zu züchtigen“. Čudno, da ta trdka ne zapodi svojih odjemalcev slovenske krvi, češ le drugam nesite svoj denar. Trdka Radakovits pošlje vsako leto svojega potovalca na Hrvatsko in celo na Kranjsko, kjer ponuja svoje nacionalno blago — non olet! — slovenskemu trgovcu. Priporočamo torej slovenskim trgovcem na Kranjskem v premislek, jeli kaže podpirati nacionalno Eisen-Handlung Radakovits iz Celja ali ne. Izmej trdk enake baže se odlikuje tudi trgovina z manufakturnim blagom in kolesi po imenu Schmidl, ki ima na firmi vabeči napis „pri škofu“. Tudi imetnik te trdke je proti svoji slovenski blagajničarki pokazal svojo nemško nestrpnost, tako da je tudi ona bila prisiljena mu odpovedati službo. V njegovi trgovini pa streže slovenskemu kmetskemu občinstvu komi po imenu Hoppe. V tukajšnji okolici je znan kot velik prijatelj kmetskih fantov in njihovih pestij. Vzgojen pa je bil menda na avstralskih otokih, kajti ko so bili Čehi tukaj, se je izrazil: „Heute muss Blut fließen, heute werden wir čehisches Guljasch essen!“ Kaj ne, prijazen mož ta ljudžerec?

— **Iz Ptuja se nam piše:** Ptujski Germančki se svojih ostudnih činov pred „Narodnim domom“ na večer dne 13. t. m. vendar sramujejo ter bi radi celo stvar prikrili in zvalili vso krivdo na necega 15letnega (!) vajenca, koji je baje gredoč mimo „Narodnega doma“ v svoji pijanosti (!) u daril za šalo jedenkrat po oknu. Resnici na ljubo moramo priznati, da med divjo tolpo razgrajčev ni bil samo jeden „vajenec“, ampak da sta bila „dva vajenca“, ki sta udrihala po žalusijah „Narodnega doma“, in sicer navedena nista bila „črevljarska“ ali „krojaška“ vajenca, ampak vajenca necega c. kr. glavnega davčnega urada. Ako je pa res, da postopajo 15letni vajenci ptujskih nemčurskih gospodarjev še po polnoči brez varstva pijani po ulicah, torej pač ni težko najti onih zlikovcev, o katerih piše neki prismojen dopisnik iz Ptuja „graški tetki“, da poškodujejo v zadnjem času opetovano drevesne in cvetlične nasade v mestnem parku. Druhal, ki je razbijala dne 13. t. m. na „Narodnega doma“ šipe in žaluzije, jedino ta druhal je zmožna takega „vandalizma“, in jedino med to podivjano druhaljo našli bode navedene zločince, ne pa med mirnimi Slovenci. Preneumen pa je dokaz, katerega navaja imenovani dopisun za to, da so poškodovalci nasadov v mestnem parku — Slovenci. „Ker med poškodovanimi drevesi — piše dotični „učenjak“ — ni poškodovana nobena lipa — ki je drevo „Slovenec“ — torej so gotovo vsa poškodovanja povzročili — Slovenci“.

— **Z Bleda se nam piše:** Na dopis v „Slovenskem Narodu“ št. 190 le sledeče: Dopisnik, ki je to skvasil, naj nam pove svoje ime, — s kakim nezrelim mladičem se ne bodedo bavili — pred ne odgovarjamo na taka obrekovanja in podkivanja. Dopisnik naj se prej pouči, kake razmere so vladale na Bledu pred kakimi desetimi leti in kako je sedaj, in spoznal bo, — ako ni preveč zagrizen — da on še v svojem življenji ni toliko storil za slovenski živelj — in najbrže tudi ne bode — kakor so v tem času blejski narodnjaki. Pri kozarcu je lahko biti navdušen za narod in peti narodne!

— **Hrvatska gimnazija v Pazinu se** torej vender otvori in sicer s 15. septembrom. Ravnateljstvo zavoda je imenovan profesor Matejčič. Tudi drugi profesorji so že imenovani.

— **Objava.** Povo dom letošnjih vojaških vaj imela bode s pošto združena brzojavna

postaja v Kranju od 31. avgusta do vstetega 4. septembra, in v Trzinu od 3. do vstetega 10. septembra t. l. za brzojavni promet polno dnevno in nočno službo. Iz istega vzroka imel bode tudi poštni in brzojavni urad Ljubljana I. od 31. avgusta do 10. septembra t. l. za brzojavni promet nepretrgano službo.

— **Petindvajsetletnico** svojega obstanika je obhajalo v nedeljo, dne 27. t. m. splošno podporno in bolniško društvo v Trzinu. To občekoristno društvo si je pridobilo splošne simpatije tržiških občanov in je pod sedanjim načelnikom g. Karolom Ruehom veliko napredovalo. Pod njegovim vodstvom se je ustanovil toliko potrební zaklad za invalide. Žal, da v proslavo tako imenitno in redke slavnosti ni družega priredilo kakor samo — romanje na Brezje in ne še kake veselice, ki bi bila v korist društveni blagajni.

— **Nesreča.** Učiteljica gospč. Stein z Dunaja je v soboto blizu belepeških jezer ponesrečila. Pri prehodu čez Planico je padla v neko brezno. Podrobnejših vestí še nimamo, došlo je danes samo poročilo, da se skuša, jo rešiti, če je še živa, oziroma če je mrtva, spraviti truplo iz brezna. Gospč. Stein se je zelo zanimala za naše gorenske kraje. Ko je čula, da je „Slov. planinsko društvo“ zgradilo na Planici kočó, je v Beli peči, v Ratečah in v Kranjski gori mej letoviščarji neutrudno agitovala za udeležbo pri otvoritvi dne 3. septembra in mej njimi nabrala tudi nekaj denarja za to kočó.

— **Uboj.** V Šiški so se včeraj fantje med seboj sprli in je bil neki Kozel pri tem pretepu zaboden.

— **V Ameriko** sta jo hotela popihati Anton Pogorelec iz Dolenje vasi in Fran Špelko iz Jame pri Dvoru, ne da bi bila zadostila svoji vojaški dolžnosti. Prišla pa sta samo do Ljubljane, kjer ju je policija prišla in ju izročila sodišču.

— **Samomor.** V Stanežicah se je obesil sin posestnika Šusteršiča.

— **Nezgoda.** Železniški sprevodnik Ivan Jerše je dne 25. t. m. mej Prestrankom in Postojno padel s tovornega vlaka št. 137 in sicer tako nesrečno, da je prišel pod kolesa in mu je vlak levo nogo odtrgal.

— **Tamburaški zbor „Narod“ v Nabrežini** priredi dne 3. septembra 1899 velik koncert s plesom na vrtu g. Fr. Nemca na postaji v Nabrežini. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina h koncertu 20 kr., sedeži 10 kr. Vstopnina h plesu gospodje 1 gld., gospice 30 kr. Pri plesu udarjajo tambraši. V slučaju slabega vremena se koncert in ples preloži na naslednjo nedeljo.

— **Požari.** Dne 23. avgusta so otroci zapalili kozolec posestnika Fr. Pregelja v Podkraju. Ker je bil kozolec z žitom napolnjen, se je ogenj razširil in upepelil je hlev tega posestnika in hišo Jurija Kobala ter povzročil škode 4000 gld. Po tem ognju oškodovan je tudi Gregor Trkman, ki je imel 50 stotov sena spravljene na podstrešju J. Kobala. Nevarnost za druge hiše je bila radi suše in pomanjkanja vode posebno velika. Vsem starišem in varuhom: pazite na otroke, da ne zadene tudi vas taka ali še večja nesreča, kakor je zadela omenjene posestnike. — Dne 27. t. m. ob 2. uri zjutraj za čelo je goreti pri posestniku Juriju Skuku v Gor. Ležečah. Ogenj je upepelil hlev, skedenj in svinjski hlev, okoli 200 centov sena, do 2000 snopov pšenice, tri voze in še več drugega orodja. Škoda se ceni na 1000 gld. Zavarovano je bilo sloopje le za 300 gld. Sreča za celo vas je, da ni ravno pihala burja, in da so orožniki slučajno blizu vasi bili. Orožniki so še speče ljudstvo z budili, in z veliko vnezo skrbeli, da se je ogenj pogasil, in tako zabranila še večja nesreča. Ob takih prilikah se posebno občuti, kako slabo je v hribovskih vaseh med Košano in med Vremom preskrbljeno za pota in za vodo. Potov ni in vode tudi ne, še toliko ne, da bi si kdo žejo ugasil, a nihče se za to ne zmeni.

* **Krvav pretep s častniškim namestnikom.** V soboto popoldne se je spodtaknil v Gradcu — ne na Dunaju, kakor je bilo v naši sobotni brzojavki pomotoma stavljeno — medicinec Lichtenegger ob sabljo častniškega namestnika Arturja Schücha pl. Glückfeldena. „Nosite svojo sabljo dostojno!“ je vskliknil medicinec nevoljno. —

„Kaj hočete?“ je vprašal Schüch. Medicinec je na to ponovil svojo zahtevo, da naj nosi Schüch svojo sabljo tako, da ne bo zapiral pasaze. Nato je Schüch medicince klopitnil, medicinec pa je udaril Schücha s palico po glavi in roki. Nato je potegnil Schüch svojo sabljo ter usekal medicince po glavi in levici. Ko pa so hoteli ljudje Schücha napasti, je zbežal v neko hišo, katero so sila razburjeni ljudje oblegali do 3. ure popoldne in kričali ter grozili s palicami. Schücha, ki je bil ves otekel, sta rešila brat, ki je nadporočnik, in neki stotnik. Policija je prej razgnala množico. Schüch se je odpeljal domov v zaprti kočiji in sicer civilno oblečen. Ranjeni medicinec je na kirurški kliniki.

* **Mesto divjačine otroka.** Iz Merana javljajo: V bližnjem Kuensu so našli na poljski stezi mrtvo štiriletno deklico, katero sta baje iz neprevidnosti ustrelila dva kmet-ska hlapca, ki sta bila v bližini na lovu.

Književnost.

— **„Popotnik“**, št. 16. Vsebina: Slovenskemu in istrsko-hrvatskemu učiteljstvu. — Vabilo k XI. skupščini „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ dne 10. in 11. septembra 1899. leta v Gorici. (Vspored). — Seveda „bralec“ in še marsikaj. (Fr. Ilešič). — Kako se ima vaditi prosta in nepretrgana ponova čitalne in realistične tvarine? (V. Pulko). — K preosnovi naših listov. (H. Schreiner). — O narodnem gospodarstvu. (Vek. Kukovec). — Društveni vestnik. — Dopisi in razne vesti.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 28. avgusta. Minister zunanjih del grof Goluchowski in trgovinski minister baron Dipauli sta se prvi iz Ischla, drugi iz Prage povrnila semkaj.

Dunaj 28. avgusta. Avstrijski vojni atašé v Parizu, polkovnik Schneider, je imel z različnimi višjimi funkcionarji v vojnem ministrstvu in v načelstvu generalnega štaba daljša posvetovanja, in bo tudi sprejet v avdijenci, še predno odpotuje cesar k vojaškim vajam.

Praga 28. avgusta. Finačni minister dr. Kaizl pride tekom tega tedna semkaj, da se posvetuje s češkimi voditelji.

Praga 28. avgusta. Čuje se, da sta v zadnjem zasedanju dež. zbora češkega sprejeta zakonska načrta o varstvu narodnih manjšin in o uradnem jeziku avtonomnih oblastev že dobila cesarjevo sankcijo.

Praga 28. avgusta. Ves občinski odbor v Graslicah je odstopil, ker na svojo brzojavno prošnjo, naj se radi zadnje revolte aretovane osebe izpusté, ni dobil odgovora.

Geneva 28. avgusta. Srbski emigrantje razpošljejo vsem velesilam spomenico o srbskih razmerah s prošnjo, naj Milana za vedno odpravijo in Srbije.

Beligrad 28. avgusta. Danes dopoldne je preiskovalni sodnik izročil Kneževića in druge soobtožence naglemu sodišču, kjer so se jim vročile obtožnice.

Bruselj 28. avgusta. Vojvoda d'Orléans se je zopet tu nastanil. Liberalci in socialisti so sklenili, uprizoriti proti njemu demonstracije.

Pariz 28. avgusta. Statistični oddelek vojnega ministrstva se ne bo več bavil z vohunstvom. To opravilo prevzame varnostni oddelek.

Gulnara.

Stepska pripovedka. Prevel Savo Savič.

(Dalje.)

V.

Kakor strela hiti oddelek kozakov preko stepe.

Jata ptic se plaho umika že iz daljave in z vpitjem naznanja prihod gostov.

Prvi jezdi podzapovednik; pri njem pa mladi vodnik — robinja Gulnara.

Nastala je tiha noč; mesec se le zdaj in zdaj prerine skozi oblake in pogleda na kozake, na kar zopet skrije rogato lice, kakor da je tudi njega strah pred stepskimi sinovi.

V Fazilovem domu se ne nadejajo kozakov. Fazil dremlje v haremu na divanu, obkoljen od množice žen in robinj.

Ej ne spavaj, Fazil! Treba ti bo zatisniti oči na veke!... Tatar potrebuje

vsakovrstna sredstva, da odpodi iz spomina neljube prikazni, in tako duh po balzamu, godba in petje uspavajo dremajočega Fazila.

Kakor nočne pošasti so prišli kozaki na dvor.

V starem stolpu se še ni oglasila sova, in že prelivajo njihove sablje gorko tatarsko kri.

„Allah!“ kličejo Tatarji, ali prepozno je. Več jim ni pomoči.

Kakor muhe padajo zadeti od kozaskih sabelj in strelj.

S podpoveljnikom preiščejo mladeniči sobe po palači — pridejo v haremske dvorane. Tja skozi poslednja vrata. Tu brani peščica Tatarjev Fazila, svojega gospodarja — ne ubrani ga. Srečajo se sablje; puške odgovarjajo blesu jatagana.

Kakor snopje padajo Tatarji, in Iskra navali na Fazila.

Meč pade starcu iz drhteče roke.

„Moj si!“ krikuje kozak. „Mladeniči, zvežite ptiča, ker ga moram živega seboj vesti!“

Tatar je zajecal pod težkimi okovi; ni mu razumljiva strogost kozaskega vodje.

Z vsem svojim blagom se hoče odkupiti, toda zastoj!

Kozaki jemlje blago, konje in živino, toda tudi Fazila peljejo seboj.

Tolmač je ponovil Tatarju Iskrine besede.

(Dalje prih.)

Iz uradnega lista:

Izvršilne ali eksekutivne dražbe:

Zemljišče vlož. št. 24, kat. obč. Begunje, cenjeno 865 gld., dne 30. avgusta v Radovljici.
Vlož. št. 250, kat. obč. Cerovce, cenjeno 1596 gld., dne 30. avgusta v Novemestu.

Tržne cene v Ljubljani

dne 26. avgusta 1899.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica . . . htl.	9	30	Špeh povojen kgr.	—	70
Rž	7	—	Surovo maslo . . .	—	90
Ječmen	6	50	Jajce, jedno . . .	—	3
Oves	6	20	Mleko, liter . . .	—	8
Ajda	8	50	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso	9	—	Telečje	—	60
Koruza	6	20	Svinjsko	—	70
Krompir	2	50	Koštrun	—	36
Leča	12	—	Pišanec	—	40
Grah	11	—	Golob	—	20
Fižol	10	—	Seno . . . 100 ko.	—	2
Maslo kgr.	—	95	Slama	—	180
Mast	—	70	Drva, trda	—	670
Špeh frišen . .	—	60	Drva, mehka . . .	—	460

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m. Srednji zračni tlak 736-0 mm.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
26.	9. zvečer	737-5	18-0	sl. sever	oblačno	—
27.	7. zjutraj	736-5	12-6	sl. svzhod	skoro jas.	0-1 mm
	2. popol.	735-6	22-3	sl. sever	del. jasno	—
28.	9. zvečer	735-8	18-1	sl. jug	jasno	—
28.	7. zjutraj	735-6	15-3	sr. svzhod	skoro jas.	—
	2. popol.	735-4	26-5	moč. jzah.	del. oblach.	0-0 mm

Srednja temperatura sobote in nedelje 19-7° in 17-7°, normale: 17-7° in 17-6°.

Dunajska borza

dne 28. avgusta 1899.

Skupni državni dolg v notah . . .	100	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru . . .	100	—	15	—
Avstrijska zlata renta	117	—	85	—
Avstrijska krona renta 4%	100	—	10	—
Ogerska zlata renta 4%	117	—	85	—
Ogerska krona renta 4%	96	—	25	—
Avstro-ogerske bančne delnice . .	906	—	—	—
Kreditne delnice	385	—	25	—
London vista	120	—	60	—
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	—	90	—
20 mark	11	—	76	—
20 frankov	9	—	55	—
Italijanski bankovci	44	—	40	—
C. kr. cekini	5	—	70	—

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKS VERSEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3. Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gld.

Zahvala.

Za vse dokaze srčnega sočutja o bridki izgubi nepozabnega nam soproga, očeta, tasta, deda in strica, gospoda

Jakoba Kobilca

izrekamo vsem prijateljem in znancem najsrčnejšo zahvalo.
(1895) **Zahvala.**

Zahvala.

Povodom smrti našega očeta, oziroma brata, visokorodnega gospoda

grofa Albina Margheri-ja Commandonna

posestnika graščin Otočice in Stari grad so nam došli toliko dokazi ljubezni in spoštovanja za predragega umrlega, da ne moremo posamezno se zahvaliti vsem, ki so izkazali svoje sočutje. Zategadelj smo primorani, tem potom vsem prijateljem in znancem, zlasti pa slav. občinskemu zastopu umrlega ter slav. meščanski gardi novomeški najiskrenejše se zahvaliti.

Grad Otočice, 25. avgusta 1899.

Rudolf grof Margheri
za rodbino.

(1867)

Iz konkurzne skupine Antona Kunstka v St. Vidu pri Zatičini

proda se za ugodno ceno
jeden klavir in
jeden harmonij.

(1556—2)

Dr. Rupert Bežek

c. kr. notar kot konkurzni upravitelj.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga** čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Isl, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 15 min. zvečer osonni vlak v Jesenice. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5 uri 41 minut popoldne v Podnart-Kropo.

— **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** j. k. **Proga** iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Isla, Anseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri 55 min. zjutraj osonni vlak iz Jesenic. — Ob 11. uri 17 min. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega ob 8. uri 42 min. zvečer iz Podnarta Kropo. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osonni vlaki: Ob 8. uri 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v **Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz **Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9 uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (1026)

Spretnega pisarja

sprejemem dne 1. oktobra 1899. Plačilo po dogovoru.

Dr. Fran Mayer
(1837—2) odvetnik v Šoštanju.

Trgovski pomočnik

izurjen v trgovini z mešanim blagom, večš slovenskega in nemškega jezika, želi premeniti službo do 12. septembra t. l., najraje kje v Ljubljani. (1538—2)

Naslov v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Prostovoljno se proda
posestvo št. 41 v Tomačevem ob Savi blizu Ljubljane

Hiša z dvema sobama, shrambo, obokano kletjo in hlevom, zraven hiše vrt in kozolec; polje je blizu doma, v dobrem kraju ležeče. Proda se s 1. oktobrom po domjenjenih obrokkih.

Natančneje pove **Jakob Perdan**, pek v Sodražici pri Ribnici. (1540—2)

Prodaja grozdja.

I. hrvatsko delniško društvo za izdelavanje šampanjca in promet domačih vin

v Zagrebu, Kačićeva ulica št. 9 (1264)

prodaja iz vinogradov svojih delničarjev razne vrste najfinejega

namiznega grozdja.

Natančneje razjasnila daje društvo direktno.

Reformski sifon.

Pijte
da ohranite
svoje zdravje

Reformski sifon
Reformsko pokalko
(Patent dr. Wagner)

Dobiva se
v Ljubljani pri:
Iv. Gorup-u.

Sodnijsko zavarovano.

Štev. 59.

Razglas.

Dne 2. septembra 1899, ob 10. uri dopoldne, se bode na lici mesta **prostovoljno na dražbi prodalo staro šolsko poslopje**

obstoječe v pritličji iz treh sob, kuhinje, jedilne shrambe in kleti, v I. nadstropji iz dveh velikih sob. Poleg šolskega poslopja je vrt.

Pismene ponudbe z 10% vadijem cenilne svote 3800 gld. je **do 10. ure dopoldne 2. septembra t. l.** podpisaneu krajnemu šolskemu svetu poslati.

Dražbeni pogoji so v občinski pisarni na vpogled. — Šolsko poslopje in vrt se moreta vsak čas ogledati.

Krajni šolski svet cesar Franc Josipa I. ljudske šole v Gradu (Bledu)
dne 25. avgusta 1899.

Razpis

za zgradbo nove župne cerkve v Vel. Poljanah pri Ribnici.

Zgradba se bo oddala takim, ki so upravičeni dotična dela izvrševati. Kdor želi delo prevzeti, naj pošlje svoje ponudbe

do dne 2. septembra 1899

podpisaneu stavbenemu odboru ter priloži 5% varščino. Načrti in proračuni so med tem časom vsak dan v pregled v župnišču. Stavbni odbor si pridržuje pravico, izbrati si ponudnika. Ponudbe se gledé posameznih razpisanih del posamezno ali skupno oddajo. Pripomni se, da stavbeni odbor sam preskrbi material.

Stavbeni odbor v Vel. Poljanah pri Ribnici

dne 22. avgusta 1899.

(1544—2)

Fr. Andolšek, načelnik stavbenega odbora.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Dr. Matej Pretner

odvetnik v Trstu

ima od dne 25. avgusta 1899 naprej

svojo pisarno

v Via della Cassa di Risparmio št. 7

II. nadstropje

(nasproti tržaški Cassa di Risparmio).

(1545—2)